

**Інтерактивне заняття для учнів 3 класів
на тему «Гуманне ставлення до тварин»
(аудиторія до 30 осіб)**

Київ – 2017

Мета: розширити знання учнів про особливості догляду за домашніми собаками та котами; закріпити знання та навички безпечної поведінки при зустрічі з безпритульними тваринами; ознайомити учнів з поняттями «чіпування» та «адресник»; розвивати пізнавальний інтерес учнів, уважність, пам'ять, уяву, кмітливість, логічне мислення; виховувати гуманне та відповідальне ставлення до тварин, чуйність, доброту, милосердя.

Заняття супроводжується презентацією.

Загальна тривалість: 45 хв.

Матеріали та обладнання: проектор/телевізор

План

1. Вступ. Привітання учасників та оголошення теми заняття. (2 хв.)
2. Розповідь про загубленого Бобіка. (3 хв.)
3. Обговорення «Правила поведінки при зустрічі з безпритульною твариною». (6 хв.)
4. Фізкультхвилинка. (2 хв.)
5. Гра «Правильно чи хибно». (7 хв.)
6. Обговорення «Правила догляду за котами та собаками в перші дні появи в домі». (5 хв.)
7. Бесіда «Правила пошуку тварини, що загубилась». (4 хв.)
8. Інформаційне повідомлення «Реальні історії про неймовірні вчинки тварин». (4 хв.)
9. Щасливе завершення історії про Бобіка. (2 хв.)
10. Визначення понять «адресник» та «чіп». (5 хв.)
11. Підведення підсумків заняття. (5 хв.)

Хід заняття

Вступ. Привітання та оголошення теми заняття [Слайди №№ 1-2]

- Доброго дня, діти! [Слайд №1]

- Сьогодні ми не будемо вчити нову тему і у вас не буде обов'язкового домашнього завдання. Замість цього я розповім вам цікаву історію, яка трапилась з одним грайливим та непосидючим песиком на прізвисько Бобік. Готові слухати? Отже, починаємо! [Слайд №2]

Розповідь про загубленого Бобіка [Слайди №№ 3-9]

Бобік, так звать нашого героя, скільки себе пам'ятав, завжди звався Бобіком і жив зі своєю улюбленою хазяйкою в теплій та затишній квартирі під якимось там номером на якійсь-там вулиці. [Слайд №3] Назву вулиці, номер будинку, поверху та квартири Бобік, звичайно не знав. Він взагалі не вмів читати, рахувати та і розмовляти людською мовою. Але не дивлячись на це, був дуже щасливим, адже мав своє улюблене блакитне ліжечко, купу іграшок та щодня отримував порцію смачнючого корму і 2 законні прогулянки зі своєю улюбленою господаркою.

Були і речі, які Бобіку не дуже подобались, а сказати на правду, дуже не подобались. [Слайд №4] Ну наприклад, як можна любити, коли після прогулянки твої пухнасті лапки

занурюють у миску з водою та починають їх там мити. Але терпіти цю процедуру доводилось щодня, і наш песик, як справжній герой, стійко переносив це випробування.

- Одним словом, на життя Бобік не скаржився і хазяйку свою завжди чекав з роботи з великим нетерпінням.

- Історія, яку я хочу вам розповісти, трапилась в один хмарний, але теплий весняний день. [Слайд №5] Якого саме місяця та числа ми не знаємо, адже пам'ятаємо, що Бобік читати та рахувати не вмів, але якби вмів, то точно б запам'ятав цей день як один з найстрашніших днів в своєму житті.

- Почалось все на вулиці зі звичайної гри. Це була одна з найулюбленіших розваг нашого героя: бігти за м'ячиком, наздоганяти його та повертати хазяйці, і знову бігти та ловити неслухняну іграшку.

- Під час такої веселої та безтурботної гри Бобік раптом почув десь зовсім поруч гучний та страшний звук. [Слайд №6] Від переляку наш герой стрімголов почав тікати, кудись подалі, і ще далі, і далі від цього небезпечного страхіття. Насправді звук, який так налякав Бобіка це був звичайним грім (на вулиці розпочиналась весняна гроза).

- Коли Бобік трохи заспокоївся і зрозумів, що вже можна спинитись та перевести подих, то озирнувся і з подивом зрозумів, що не бачить свою хазяйку, від чого ще більше розгубився.

- Бобік вирішив підбігти до чоловіка, який сидючи на зупинці, розмовляв по мобільному телефону, він сподівався, що цей перехожий йому допоможе. [Слайд №7] Але чоловік, замість допомоги, замахнувся на Бобіка газетою, яку тримав у руці, і ще й голосно щось крикнув, і цим ще більше налякав нашого героя.

- Пухнастий опустил голову і хвіст, притиснув вухка до голови, і на напівзігнутих лапках побіг далі. На біду нашого героя, на асфальт з неба почали падати великі краплі, це розпочиналась та сама зловіща гроза. [Слайд №8]

- Цілий день Бобік вглядався в обличчя перехожих з надією знову побачити свою найкращу в світі хазяйку. Іноді люди підзивали його до себе, гладили по голові або по тулубу, щось говорили, а потім кудись йшли.

- Під вечір, коли скінчився дощ, Бобік встиг змокнути, втомитися та зголодніти. Йому було лячно, сумно та самотньо, і він ліг на траву, щоб відпочити. В цей час недалеко від нього зупинились хлопчик з дівчинкою, це були школярі Тетяна та Сергійко. [Слайд №9]

- Вони зупинились, тому що помітили сумного Бобіка, і їм стало його шкода. Трохи поміркувавши, Сергійко вирішив, що необхідно забрати песика додому, висушити та нагодувати. Але Тетянка не підтримала рішення друга бо, чесно кажучи, вона трохи боялась, адже не знала, як правильно поводитись з незнайомими собаками на вулиці.

Обговорення «Правила поведінки при зустрічі з безпритульною твариною» [Слайди №№ 10-11]

- Діти, а як ви вважаєте чи правильне рішення запропонував Сергійко? *(Відповіді дітей)*
- Як слід вчинити, якщо ви зустріли безпритульного песика? *(Відповіді дітей)*
- Пропоную вам поміркувати. Подивіться на екран, і уявіть, що ви зустріли цього песика на вулиці. [Слайд №10]

- Як ви думаєте, чи був у нього колись дім та господар?
- Собака загубився, чи його вигнав злий господар?
- Чи ображали цього хвостатого люди на вулиці?
- Агресивний цей пес чи ні?
- Чи може він вас вкусити?
- Насправді ми можемо лише припустити, які з відповідей є правильними. Адже, не можемо знати що пережив той чи інший песик, які він має звички та як поведеться наступної хвилини. Тому завжди потрібно бути обачними.

- Під час зустрічі з безпритульним собакою **забороняється:** [Слайд №11]

- замахуватися на нього палицею, гілкою, рукою та кричати;
- намагатися відібрати у нього те, що він їсть (гризе);
- тікати від місця зустрічі з твариною;
- підходити і гладити незнайомого собаку.

- Щоб не спровокувати тварину, слід неквапливо почати віддалятися.

- А тепер давайте повернемося до нашого героя. [Слайд №12]

- Бобік також помітив маленьких рятівників і дуже зрадив, що на нього звернули увагу. Він вирішив показати, що довіряє дітям, тому перевернувся догори животом, пропонуючи почухати чи погладити його черевце.

- На щастя, в цей момент Сергійко згадав, що колись в школі їм розповідали як варто вчинити, якщо хочеш знайти господарів собачки з вулиці. І перше, що слід було зробити, це звернутися до дорослих і попросити їх про допомогу. Хлопчик одразу зателефонував татові, який пообіцяв допомогти школярам.

- Чекати тата Сергійка на одному місці дітям було сумно, тому вони вирішили трохи пограти. Що ж, мабуть і нам прийшла пора трохи відпочити. Давайте всі разом проведемо фізкультхвилинку.

Фізкультхвилинка [Слайд №13]

- Прошу всіх встати і повторювати рухи за мною *(лектор повільно проговорює кожен рядок віршика і показує рухи, діти виконують рухи паралельно).*

Ой, хто бачив чи ні? - Піднести руки до голови.

Утік песик мій. - Розвести руки в боки.

Отакий маленький - Присісти, встати.

І рудий усенький. - Показати вуса.

Білі вушка і ніс, - *Показати вушка, ніс.*
І ще бубличком хвіст. - *Показати руками хвіст.*

- Погравши, Тетянка та Сергійко почали мріяти, що батьки дозволять залишити песика комусь з них, якщо не вдасться знайти його справжніх господарів. Проте діти ніяк не могли домовитись, хто з них забере нашого Бобіка до себе. Тому навіть почали сперечатись, хто з них буде кращим господарем.

- Пропоную вам послухати, про що говорили Тетянка та Сергійко, і одразу перевірити чи добре ви знаєте правила догляду за домашніми тваринами.

Гра «Правильно чи хибно» [Слайди №№ 14-19]

Вчитель зачитує дітям роздуми дітей та обговорює з учнями чи правильно розмірковують герої розповіді.

- Ось що міг почути Бобік, якби розумів людську мову:

Сергійко: «Я так буду любити свого песика, що регулярно митиму його миску щоб вона була чистенька». [Слайд №14]

Тетянка: «А я не буду мити, бо мій собака і сам буде дуже гарно вилизувати свою миску».

- Діти, як ви думаєте, хто правий? (*Вчитель розповідає, що миску тварини обов'язково треба мити і чому*). [Слайд №15]

Сергійко: «А я завжди буду на прогулянках носити свого песика лише на руках, щоб він не забруднився та не загубився». [Слайд №16]

- Чи правильно розмірковує хлопчик? (*Педагог зазначає, що це неправильно, розповідає чому*)

Тетянка: «Я буду прибирати за своїм пухнастиком на вулиці, використовуючи спеціальні пакети та совочок». (*Вчитель коментує, що це правильно*) [Слайд №17]

Сергійко: «А я завжди буду пригощати свого улюбленця шоколадом та морозивом». [Слайд №18]

- Як ви думаєте, чи можна давати собакам та котам такі ласощі, як шоколад та морозиво? (*Педагог розповідає, що шоколад шкідливий для тварин. Годувати тварин необхідно спеціальним кормом та купувати спеціальні смаколики в зоомагазинах*).

Тетянка: «Я буду допомагати батькам купати нашого песика та розчісувати його». (*Педагог зазначає, що тварин необхідно регулярно розчісувати спеціальними щітками та гребінцями. Купати собак необхідно не рідше ніж 1 раз на місяць. Котів слід купати тільки*

якщо вони сильно забруднились, або у них з'явилися паразити. Робити це слід лише разом з дорослими) [Слайд №19]

Обговорення «Правила догляду за котами та собаками в перші дні появи в домі»
[Слайди №№ 20 -22]

- Запам'ятайте діти, що перед тим як завести тваринку, обов'язково слід дізнатись як правильно за нею доглядати, які умови для неї потрібні. [Слайд №20] Різні породи собак та котів дуже відрізняються один від одного, комусь необхідно багато та довго бігати (наприклад собак породи Хаскі слід вигулювати на вулиці не менше ніж 3 години на день), комусь потрібен спеціальний корм (іноді дуже дорогий), є породи собак яких відносять до потенційно небезпечних (*доберман, німецький дог, німецька вівчарка, ротвейлер та ін.*), тому при вигулї вони обов'язково мають бути в наморднику та на повідку.

- Всім хто хоче завести собаку чи кота, або вже має пухнастого домашнього улюбленця, обов'язково необхідно дізнатися чи затвержені у місті Правила утримання домашніх тварин. Якщо такі правила є, то слід їх обов'язково дотримуватись.

- Ми відповідальні за тих, кого приручили. Тож я хочу запитати, хто з вас допомагає батькам піклуватися про домашніх улюбленців? Як саме ви це робите? (*Відповіді учнів, коментарі і доповнення вчителя*).

- Молодці діти! А тепер давайте дізнаємось, що ж трапилось далі з нашим героєм.

Бесіда «Правила пошуку тварини, що загубилась» [Слайд № 21]

- Коли маленькі рятівники дочекались тата Сергійка, то побачили, що він приніс з собою корм, воду та фотоапарат.

- Як ви вважаєте, чому тато приніс саме ці речі?

- Батько пояснив, що для того, аби знайти хазяїна тварини, її слід сфотографувати, скласти оголошення та розмістити його на спеціальних дошках та в інтернеті, аби господар дізнався де перебуває його улюбленець. Також, за необхідністю слід відвести тварину до спеціального лікаря – ветеринара.

- Якщо ж вам здається, що у тваринки немає господарів, то можна зробити оголошення про, те що пухнастик шукає собі нову сім'ю.

Інформаційне повідомлення «Реальні історії про неймовірні вчинки тварин» [Слайд №22]

- Тетянка розповіла, що чула історії як тварини самі знаходили дорогу до своєї домівки, але Бобік чомусь цього не робить, тому тепер вона сумнівається, що всі ці історії правда.

- Тато Сергійка зазначив, що деякі тварини дійсно долають неймовірний шлях, і відшукують рідний дім. Наприклад, у однієї родини під час подорожі по Америці, загубився дворічний **породистий пес Боббі** (метис шотландського коллі і англійської вівчарки). Кілька

днів господарі намагалися знайти собаку, але їхні старання не мали успіху, і вони поїхали додому. Господарі дуже сумували через загубленого друга і вже не сподівались на чудо. Але одного дня, через **шість місяців**, песик Боббі з'явився на порозі рідної домівки. Він подолав **4 100 кілометрів**. Собака сильно схуд і мав кілька ран. Він подорожував через половину Америки! Уявіть собі, це як пройти 3 рази через всю нашу країну із заходу на схід! Боббі зміг впоратися з усіма випробуваннями, щоб знайти господарів. Історія песика настільки зворушила людей, що про нього зняли німий фільм – «Поклик заходу». Також в честь Боббі встановили кілька пам'ятників в рідному місті та досі влаштовують щороку парад.

- Сергійко, вислухавши історію, припустив, що дорогу до дому знаходять лише породисті тварини, адже напевно вони розумніші за безпородних.

- Тоді тато розповів ще одну неймовірну історію.

- Родина Синишин загубила свого безпородного кота Семена, коли поверталась з відпочинку. Однак їх улюбленець виявився не простий, він зміг знайти дорогу додому. Сміливий і впертий кіт за **6 років** подолав **2 000 кілометрів**. Семен став відомим: про нього написали в газетах, зняли короткометражний фільм «Історія кохання», а в 2012 році встановили пам'ятник (*бронзовий кіт з вузликом сидить на лавці*). Кажуть, якщо його почухати за вухом і загадати бажання, воно здійсниться.

- Отже, **безпородні тварини ні чим не гірші за породистих**, вони дуже розумні, віддані та ласкаві.

- Нажаль, не всі тваринки володіють здатністю відшукувати свій дім та господарів, тому часто їм потрібна наша допомога.

Щасливе завершення історії про Бобіка [Слайди №№ 23-25]

- Того ж вечора діти разом з дорослими розмістили оголошення про знайденого песика та відвели Бобіка до ветеринарної клініки, щоб перевірити чи не потребує він лікування. [Слайд №23] Там його оглянув професійний лікар для тварин – ветеринар. Він запевнив, що Бобік абсолютно здоровий.

- Протягом всього часу блукань Бобіка, його хазяйка дуже переживала та шукала свого пухнастого друга на вулиці. Ввечері на одному з будинків господарка побачила оголошення про знайденого собаку. [Слайд №24] На фото був її Бобік. Вона одразу набрала номер телефону вказаний на об'яві. Трубку підняв тато Сергійка і повідомив, де перебуває пухнастик.

- Ви собі навіть не уявляєте як зрадів Бобік коли побачив хазяйку. [Слайд №25] Він не вмів посміхатися, тому замість посмішки почав сильно-сильно виляти хвостом в різні сторони, а коли повернувся додому то довго-довго відсипався на своєму улюбленому блакитному лежачку. Хазяйка також дуже тішилась та була вдячна дітям та їх батькам за допомогу та небайдужість.

- Щоб улюбленець більше не загубився господарка прикріпила до ошийника Бобіка спеціальний адресник на якому зазначила свій телефон. Також вона домовилась з ветеринаром про чіпування свого знайденого пухнастика.

- Тетянка та Сергійко почувались справжніми героями, адже саме вони помітили Бобіка та не пройшли повз, а вирішили допомогти йому.

всього її життя. Процедура чіпування швидка, проста, безболісна, і дуже ефективна. Адже такий мікрочіп містить спеціальний код, який зчитується за допомогою спеціального сканера. За цим кодом через інтернет можна дізнатися інформацію про тварину та її господарів. [Слайд №26]

- Адресник – кріпиться до ошийника та містить дані про ім'я тварини та номер телефону господаря. Він слугує не лише непоганою прикрасою, але й неодмінно знадобиться, якщо ваш улюбленець загубиться. [Слайд №27]

Підведення підсумків заняття [Слайд №28]

Визначення понять «адресник» та «чіп» [Слайди №№ 26-27]

- Діти, а ви знаєте що таке чіп та адресник? Навіщо вони потрібні?
- Мікрочіп – це дуже маленький пристрій (дещо більше рисового зерна), який вводять під шкіру тварині і він залишається з нею протягом
- Вам сподобалось сьогоднішнє заняття? Я дуже рада.
- А хто може мені розказати чому Бобік загубився?
- Чи правильно вчинив чоловік, який замахнувся на Бобіка газетою?
- Які речі допоможуть господарю віднайти песика чи котика, якщо він раптом загубився?
- А як слід поводитись, якщо ви зустріли на вулиці безпритульну тварину?
- Дуже добре, що тепер ви знаєте як правильно піклуватись про собак та котів. Бажаю вам бути завжди уважними і дбайливими по відношенню до наших кудлатих друзів і ніколи не кидати на життєвій дорозі своїх друзів.
- Дякую вам за увагу!